

konjunkturen til Priser, som Befolkningen ikke i Længden vil kunne betale, og Kommunen har derfor allerede nedskrevet 30 Millioner af de 148.

Jeg hilser derfor det foreliggende Lovforslag med Glæde, selv om det ikke var det, som jeg som Medlem af det kommunale Fællesudvalg gennem mange, mange Maa- neder under store Vanskeligheder har været med til at sammenarbejde. Jeg glæder mig over, at der skal oprettes Nævn, og at Frem- leje skal ind under Lovens Bestemmelser. Det glæder mig tillige, at det her slaas fast, at det ikke har noget paa sig, naar det fra Venstres og anden Side siges, at en Hus- lejereguleringslovgivning er en Hindring for det private Byggeri. Den ærede Ordfører for Venstre sagde nys, at saa længe vi har Bolig- restriktioner og Boliglovgivning, kvæles det private Initiativ og det private Boligbyg- geri. Denne Paastand, der kun er en Paa- stand, er blevet modsagt Gang efter Gang, fordi Lejligheder, byggede i en vis Periode, hele Tiden har været undtaget fra Bolig- lovens Bestemmelser, og Forslaget her siger tydeligt og klart, at Boligbyggeri, paa- begyndt efter 31. Maj 1918, falder udenfor Lovens Bestemmelser. Det er da dristigt at staa frem og sige, at Huslejereguleringen for de gamle Ejendomme hindrer Lysten til at bygge nye Lejligheder. Jeg er ogsaa glad for, at man i § 3 atter har indført et Over- nævn. Et saadant har Gang paa Gang været stærkt savnet, thi naar der er flere Nævn, bliver der jo ikke Tale om en stereotyp Virk- somhed, det er levende Mennesker, der virker dér, og der kan derfor nu og da træffes Af- gørelser, der ikke er ensartede, ogsaa Af- gørelser, der ikke er helt retfærdige. Der bør derfor være en Appellinstans, hvor man kan faa disse Spørgsmaal prøvet.

Ja, det er de Bemærkninger, jeg har ønsket at gøre paa mit Partis Vegne i denne Sag, idet jeg hertil vil føje Haabet om, at den kommende Udvalgsforhandling maa blive af en saadan Karakter, at man kan vente at faa et Lovforslag gennemført, helst ikke alene til Gavn for Hovedstaden, men ogsaa for de store Byer, hvis Forhold jo paa saa mange Omraader i høj Grad ligner Forholdene her inde i København. Og jeg vil gerne sige til det konservative Folkeparti, at Befolkningen venter paa et Svar, der afgør, hvorledes dette Parti stiller sig til Sagen. Venstres Stilling er jo nu ren og klar, der er ikke noget at tage fejl af. Men det Spørgsmaal, der er staaende ude omkring, i hvert Fald i denne store By, er: Hvad vil de Konservative? Svaret maa komme, og det maa komme i Dag,

thi paa Tirsdag er der kommunale Valg i København og paa Frederiksberg. Paa Tirsdag har Vælgerne, har Lejerne i disse to Kommuner Ordet, deres Dom falder paa Tirsdag, og den falder inden Midnat.

Godskesen: Som jeg oftere har haft Lejlighed til at fremhæve fra denne Plads, repræsenterer Huslejelovent et betydeligt Indgreb i Ejendomsretten og Kontrakt- friheden, de to Grundpiller, hvorpaa vort økonomiske Liv ellers hviler. Husleje- lovene er skabt af Nødvendigheden, Bolig- nøden, men de bør ikke strækkes vi- dere end nødvendigt og ikke opretholdes længere end nødvendigt. Dette Synspunkt er jo ogsaa anerkendt af Lovgivnings- magten derved, at man har ladet den egentlige Huslejelovgivning bortfalde i Landkom- munerne og de mindre Købstæder, efter- haanden som man har kunnet undvære den.

Imidlertid erkender det konservative Folkeparti uden Forbehold, at Forholdene i Storkøbenhavn endnu ikke har udviklet sig saaledes, at Huslejelovgivningen kan opgives. Det er fremdeles nødvendigt at yde Lejerne virksom Beskyttelse mod Ud- bytning fra Husejernes Side. Dette maa dog ikke forstaaes, som om vi skulde mene, at Husejerne i Almindelighed var gridske Blodsugere. Tværtimod, der er ingen Tvivl om, at langt de fleste Husejere er brave Folk, der ikke ønsker at gøre sig ubillig Fordel, Folk, der føler sig som Samfunds- borgere og har Forstaaelsen af, at under ekstraordinære Forhold maa de enkelte Samfundsclasser resignere overfor det hele Sam- funds Vel. Imidlertid er der jo brodne Kar i alle Lande, ogsaa blandt Husejerne, og der maa fremdeles Lovgivningsforanstaltninger til for at holde disse slette Elementer i Ave.

Opgaven bliver da at finde en Ord- ning, som paa den ene Side yder Lejerne en virkelig Beskyttelse og paa den anden Side ikke gaar Ejernes Ret nærmere end nødvendigt. Det forekommer mig, at denne Opgave er løst med Dygtighed i de Forslag, som mine Partifæller har stillet i det andet høje Ting. Der kan være Enkeltheder, som bør nøjere overvejes, og det kan være, at der hist og her kan findes en klarere Redaktion. Men i det hele er de konserva- tive Forslag gode og gør Ret og Skel til begge Sider. Et Vidnesbyrd herom er det, at Flertallet i det andet høje Ting har haft let ved at træde over paa dette Grundlag. Desværre er der jo endnu enkelte Uoverens- stemmelser tilbage, men disse er saa smaa, at man forhaabentlig med en god Villie fra begge Sider maa kunne naa til et Resultat,